

Rugpjūčio žemuogės

muzika V.Kernagio
žodžiai D.Saukaitytės

♩=132

Piano

mf

Em G7 Cmaj7 Bm7

Em7 G7 C Em7 G7 C

Ne-ti-kėk, kad pa - si-lik-siu, Ne-ti-kė - ki, kad iš-ei-siu,

Bm7 B7 B(#5) B7

Ne-ti-kėk, kad ver-kiant liūd-ną Ir kad links-ma,kai juo-kiuo - si.

Em7 G7 C Em7 G7 C

Būt paukš - čiu, ple - vė - sa vė - ju - Ma - no pa - rei - ga ir tei - sė.

Bm⁷ B⁷ B(#5) B⁷

Pa - ti - kėk - ne - pa - si - kei - siu Ir sa - vęs aš ne - iš - duo - siu. Tu ma -

Em⁷ Bm⁷

- ne pri - im - ki to - kią - Ne - sup - ran - ta - mą, lau - ki - ne, Iš gel -
tu ne - pa - si - kei - si Nuo *ke - lių ir nuo at - stu - mų, Li - ki

**eilraštyje - „dienų“*

Am G B⁷

- to - nų pie - nių jū - ros, Iš pra - min - tų stir - nų ta - ko... Aš pa -
vieš - ke - liu į tiks - lą, Lik dal - giu, ga - ląs - tu pjū - čiai; Ma - no

Em⁷ Bm⁷

- čiam ga - le rug - pjū - čio Sau - ją že - muo - gių pri - sky - niau Ir pa -
pie - voms, ma - no stir - noms Rei - kia ta - vo pas - to - vu - mo, Ta - vo

Am G B7 B(#5)

- just ta - ve iš - mo - kiau, Kaip šir - dis sa - ma - nės pla - ka.
 vieš - ke - liams ir plen - tams rei - kia že - muo - gių rug - pjū - čio

Em G7 Cmaj7 Em

G7 Cmaj7 Bm7 B7

G B(#5) Em7 G7

Bet ir že - muo - gių rug - pjū - čio... Ne - ti - kėk, kad pa -

- si - lik - siu, Ne - ti - kė - ki, kad iš - ei - siu, Ne - ti - kėk, kad

ver - kiant liūd - na Ir kad links - ma, kai juo - kiuo - si. Būt pauš - čiu, ple - vė -

- sa vė - ju - Ma - no pa - rei - ga ir tei - sė. Pa - ti - kėk - ne -

- pa - si - kei - siu Ir sa - vės aš ne - iš - duo - siu. Ma - no pie - voms,

Bm⁷ Cmaj⁷

ma-no stir-noms Rei-kia ta-vo pas - to vu - mo, Ta-vo vieš-ke - liams

Bm⁷ Em⁷

ir plen - tams rei - kia že - muo - gių rug - pjū - čio...

Cmaj⁷ Bm⁷ Em⁷

Že - muo - gių rug - pjū - čio...

Cmaj⁷ Bm⁷ rit. Em⁷

Že - muo - gių rug - pjū - čio...

*Netikėk, kad pasiliksiu,
Netikėki, kad išeisiu,
Netikėk, kad verkiant liūdna
Ir kad linksma, kai juokiuosi.
Būt paukščiu, plevėsa vėju -
Mano pareiga ir teisė,
Patikėk - nepasikeisiu
Ir savęs aš neišduosiu.*

*Tu mane priimki tokią -
Nesuprantamą, laukinę,
Iš geltonų pienių jūros,
Iš praminto stirnų tako...
Aš pačiam gale rugpjūčio
Saują žemuogių priskyniau
Ir pajust tave išmokiau,
Kaip širdis samanės plaka.*

*Bet ir tu nepasikeiski
Nuo kelių ir nuo atstumų,
Liki vieškeliu į tikslą,
Lik dalgiu, galąstu piūčiai;
Mano pievoms, mano stirnomis
Reikia tavo pastovumo,
Tavo vieškeliams ir plentams
Reikia žemuogių rugpjūčio...*

*Netikėk, kad pasiliksiu,
Netikėki, kad išeisiu,
Netikėk, kad verkiant liūdna
Ir kad linksma, kai juokiuosi.
Būt paukščiu, plevėsa vėju -
Mano pareiga ir teisė,
Patikėk - nepasikeisiu
Ir savęs aš neišduosiu.*

*Mano pievoms, mano stirnomis
Reikia tavo pastovumo,
Tavo vieškeliams ir plentams
Reikia žemuogių rugpjūčio...
Žemuogių rugpjūčio... - (X 2)*